

Beste medeparochianen,

Terwijl ik dit stukje schrijf, zijn de vakanties in volle gang. Qua vergaderingen en overleg is het rustig. De vieringen in de regio gaan gelukkig door. Ook als wij met vakantie gaan, gaat de kerk nooit op vakantie. Wij hebben vakantie nodig, om ons lichaam en ons hoofd uit te laten rusten na een drukke tijd.

Maar onze ziel heeft het woord van God en van het gebed wel nodig. Dat is onmisbaar voor onze ziel. Zoals wij eten nodig hebben om te leven, zo heeft ons geest het voedsel van Gods Woord en Eucharistie nodig. Ook het samenkomen om te bidden en ons geloof te vieren. En natuurlijk kan het niet ontbreken het samenzijn na de viering onder een genot van een kopje koffie of thee.

De maand juli is voor mij een bijzondere maand geweest. Op 27 juni heb ik mijn pink gebroken en zat ik bijna vier weken met mijn rechterhand in het gips ....., helaas kon ik niet autorijden, fietsen en ook met koken werd het even lastig. Maar gelukkig was/ben ik omringd door vele lieve vrienden en parochianen die mij hebben geholpen mijn werk voor te zetten in de regio. Ik wil bij deze mijn collega's, vrijwilligers en besturen bedanken die mij bijgestaan hebben en die klaar stonden om mij te komen ophalen en terugbrengen.

De vakantie vliegt snel voorbij en ondanks de rustige tijd blijven wij bezig met de pastoresteam, parochiebestuur en de locatieraden, vorm te geven aan de katholieke kerk in de nabij toekomst in onze regio. Wij denken aan een reeks open bijbelavonden in het najaar met een van onze pastores. En natuurlijk ook het vormsel en de eerste communie catechese. Onze uitdaging blijft hoe wij de jongere generaties het geloof kunnen laten ontdekken en het aantrekkelijk maken. Eerlijk gesproken vind ik moeilijk, maar er zijn vele daarbuiten die een woord van bemoediging en troost nodig hebben.

In de krant een paar weken geleden stond een klein artikeltje: in het laatste jaar zijn er ruim tweeduizend mensen om het leven gekomen en 300 van deze, waren minderjarig! Wij moeten onze blik ruimer werpen en breder gaan denken. Wij zijn katholiek, d.w.z. universeel. Ik ben er zeker van dat de boodschap van Jezus actueel blijft en kan een antwoord geven op de vragen van de huidige mens en ook van de jongere generatie. Het is aan ons deze levende unieke boodschap die wij ontvangen hebben trouw te bewaren en doorgeven en niet zomaar ons verstand gebruiken om te begrijpen, dat is ons geloof: een sprong in het onbekende, wetend dat wij niet alleen zijn, maar dat het een ontmoeting is met een levende persoon, Jezus.

Pastoor Andrea Geria augustus 2024